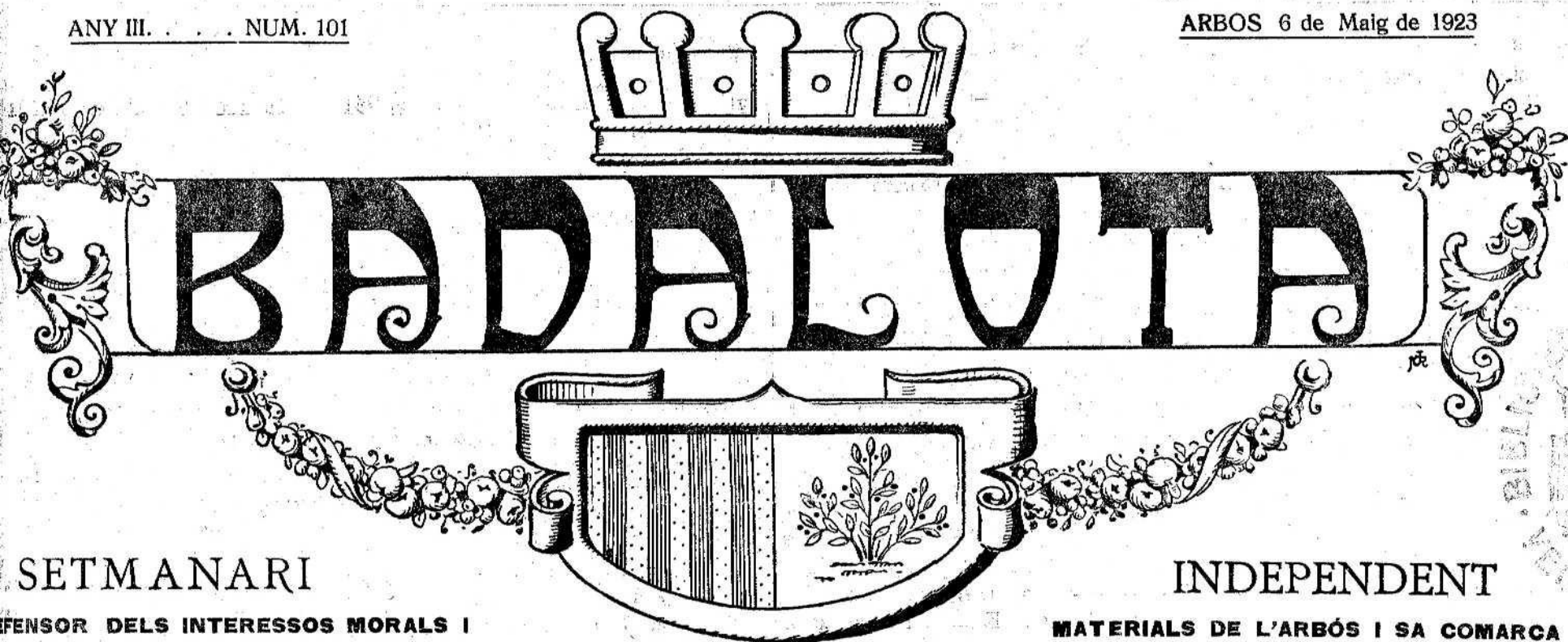




SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

INDEPENDENT

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
de la comarca, un mes, 0'50 ptes: Fora, trimestre, 2 ptes.
anual, 1 any, 12 ptes.: Núm. corrent, 15 cts.: Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

EDITORIAL

Avui BADALOTA comença el segon centenar en la numeració de les seves edicions. Veu's aquí una nova fita de partida que fent-li recular l'horitzó li allarga el camí, i li és esperó que l'agullona a seguir la seva empresa.

Una setmana rera l'altra--moguda per l'entusiasme de proporcionar a nostra vila un element de cultura, i d'incorporar-la al moviment actual dels pobles catalans, que en petits que siguin es mouen i expansionen amb frissons de vida pròpia, delirós, cadascun d'ells, d'expressar son mode de pensar i sentir per tal de contribuir a plasmar integralment l'anima de nostra pàtria--ha estat escampant les seves fulles sense sensar un moment de defallença en la feixuga tasca d'agombolar material de divulgació, escoltar els batecs de l'actualitat i de desenvolupar les lliçons que es deriven dels continguts per tot transformar-ho en una nodridora de nostra cultura i fer-li donar fruits propis i característics.

Amb satisfacció contempla, avui, el treball esmerçat i el camí fet; i no li manca coratge per seguir molt més enllà. Se sent laborada encara per l'entusiasme que li fa portar les primeres quartel·les a l'impremta; se sent plena de forces per anar costant-se a son ideal d'esdevenir una publicació que dongui fesomia pròpia a nostre Arbós; i troba sa gaubança més íntima en haver sigut escollida com a mitjà de sortir a la llum les «Notes històriques de Parròquia i Vila d'Arbós», que altrament potser encara raurien inédites, amb greu perduda per a nostra vila.

Però per potent que sigui l'embranchida que comunica la decisió de reatilitzar un ideal, a aquest se li estronca la volada i les seves lliçons se li pleguen si no troben aire material tangible on apoiar-se. Altre que, fins en els més bells projectes, porta el nom de mitjans econòmics. L'idealitat per si sola no fa avançar cap empresa. És un motor potent,



BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

CAPITAL Ptes. 5.000.000
RESERVES Ptes. 400.000

Inscrit en la Comissaria Régia de la Banca Privada

AGENCIA D'ARBÓS

RAMBLA GENER, 1 I CARRER MAJOR, 64
TELEFON 691

Negociem tots els cupons de venciment primer de Maig pròxim, i els de les obligacions TRESOR 5 per 100 i DEUTE AMORTITZABLE 5 per 100 de venciment 4 i 15 de Maig.

EL BANC COMERCIAL DE TARRAGONA pren part en totes les emissions i empréstits, sense comptar cap comissió als clients.

El servei de la CAIXA D'ESTALVIS el tenim establert en:

Llibretes a la vista abonant el 3 i 1/2 per 100 anyal.
» a sis mesos » el 4 » » »
» a un any » el 5 » » »

HORES DE DESPATX: Matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7 tots els dies feiners, i de 9 a 1 els diumenges.

Casa Central: Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.

Caixa Auxiliar: «Borsí de Tarragona», Rambla de Sant Joan, 27.

ALTRES AGENCIES:
Torredembarra i Morell

però necessita de crosses que l'apoiïn sobre la materialitat de la vida i li facin factible tirar avant.

I un periòdic en necessita dues de crosses: la seva marxa econòmica no sols es fonamenta en la subscripció sinó que també en les entrades que li proporciona la publicitat en forma d'anuncis. Valent-se de ambdues formes el públic ha demostrat que BADALOTA li era simpàtica. Però repercussions de la crisi actual han fet experimentar, darrerament, una minva en la aflluència, abans activíssima, d'anunciants, que d'ésser perllongada podria influenciar desfavorablement la solidesa dels apois econòmics de BADALOTA.

Per això al remençar als col·laboradors l'aportació de llurs treballs, que han format el contingut espiritual del primer centenar de números de BADALOTA; i després d'agrair l'atenció de subscriptors i anunciant que li han llavorat sosteniment material, sols ens resta: desitjar que els primers continuïn avalorant, amb llur ploma, aquestes planes; i esperar dels dos últims que no es retrauran de fer objecte a BADALOTA de la seva bona voluntat i contribuir a donar-li vida vigorosa. Això s'assolirà amb la senzilla aportació d'anuncis: cosa factible i que sols requereix bona voluntat, ja que l'anunci procura benefici doble: en surt guanyador l'anunciant i la publicació que l'estampa a les seves planes.

BADALOTA, a aquest fi, es dirigeix especialíssimament a tots aquells que estimen en la possibilitat de procurar-li insercions d'anuncis o de provocar una nova concurrència d'anunciats, i els conjura a que no escatimin el seu concurs, sino que segueixin prenent aquestes planes com veïcle de propaganda comercial. Altrament es palesaria no ésser plaent la tasca de BADALOTA, o no tenir voluntat de secundar l'esforç que s'imposà aquest setmanari sens cap fi de lucre comercial, i si sols amb la noble intenció de fer que els interessos

morals i materials de nostre comarca tinguessin una veu defensora.

Fervents amadors de la tasca empresa ens doldria que per no ésser escoltat nostre prec l'Arbós passés per la vergonya d'ésser mirat com impotent per sostenir una publicació periódica. I molt més ens doldria perquè les «Notes històriques»—la publicació del text de les quals està assegurada gràcies a donatius destinats exclusivament a aquest objecte—no podessin quedar completades amb la profusió de fotogravats tal com es té en projecte d'enriquir-les.

Fem tots plegats que sigui una realitat la publicació del segon centenar que avui encetem, i de tots els que el succeeixen.

La cara la creu i el tot de la medalla

Passen les hores pausades que el rellotge amb el seu tic-tac d'una calma desesperant marca amb inquietud que astora. No s'ou res més dintre la cambra-menjador que aquell soroll compassat que a voltes us fa companyia i altres a, cada tic-tac dona un calfred esfereïdor, que si no fos perquè el temps deu córrer, fins hom gosaria parar-lo.

El temps passa i és ja entre dos llustres; laombra envaeix la cambra i s'ha fet necessari encendre el llum. Amb la claror d'artifici els personatges que ocupen l'estança prenen un aire ben diferent, quasi d'encantament. En un recó el pare: figura venerable, de cabells blancs, assegut en cadira de braços. Tot i començar-se a sentir la calor porta damunt dels seus genolls un tapa-boques de quadros; resta silenciós amb les mans juntes; espera. Més enllà la mare: venerable també amb un llibre que els seus dits sembla que servin però que tot sovint li cau damunt la falda; espera. L'esposa, la dona diligent que en dies ordinaris és l'amant, i infadigable cuidadora de l'ordre de la casa, avui també es mostra laça, esma perduda; espera. La germana: la jovecilla que és qui ompla la morada amb sos cants, amb ses alegries, resta avui muda, nerviosa, ara fullejant qualche revista, ara agafant qualche labor, que tot seguit deixa, ara prova de sentar-se davant del piano mes no gosa posar els dits damunt del teclat; espera, com esperen tots. I el temps passa i es entrada la nit. Ningú es recorda de que s'ha de sopar. El cos també espera.

Per últim repics pronunciats i forts que indiquen que hi ha algú que amb frisança vol comunicar-los una nova. Els pares, l'esposa, la germana fan a la una un moviment sobtat, d'autòmata; el cor els bat atropelladament i de totes les boques en surt a l'uníson el mot, crit més bé d'ara.

L'esposa amant, la germana carinyosa, la mare sol·licita i fins el vell llençant el tapaboques tots es dirigeixen a la porta. Obren. El marit, germà i fill no té prou braços per lligar els éssers tan benvolguts i que tan devien esperar-lo.—I doncs què?—El no pot dir res, està ennoegat, està trasbalsat, li manca espai i per fi:—He guanyat ja soc diputat; el poble m'ha donat sa confiança i jo vui fer-me'n mereixedor.—I descapdella un llarg discurs encomiasta dels drets dels electors i dels deures que ha contret davant d'ells.

El pare així mateix en peroració patriarcal es desplega en consells al seu fill i acaba amb estreta abraçada que fa eternir els presents. La nena en son interior a bon segur que pensa: ara prou lluiré, força que em divertiré, res menys que la germana d'un diputat, les amigues quina envegeta. La mare d'alegria plora, no més plora. L'esposa satisfeta comparteix amb son marit i els demés aquell esplai del cor i judiciosa com a bona mestresa diu:—I doncs que no hem de sopar. Tu, marit meu, que

estaràs fatigat de tot el sant dia, reposa que et serviré qualche cosa.

—Ca res de sopar; arregleu-vos tots, soparem al restaurant i anirem al teatre, car m'esperen els aquir mics.

Llestos tots s'arreglen es componen be i a se el programa del marit.

Aquesta es la cara riallera com un ple de lluna.

En una altre cambra d'altre casa també amb rellotge que pren la mida al temps, igualment estan ball-cor el pare, la mare etc. Igualment passen les hores, es fa fosc, s'encen el llum, i s'ou trucar. El repic de la campaneta ha sigut feble. Un moviment automàtic ha dirigit els caps vers la porta del cancell; el crit d'ara s'ha deixat sentir i per fi s'obra la porta:—I doncs?

El marit entra pàlit, desencafat...—hem perdut; no em volen—Un discurs breu que acaba dient: hi ha hagut topinada.

El pare, boi abraçant el fill, suara arribat, desplega el seu discurs ple de reflexions:—No et disgustis; deix la política que no et portarà res més que això, disgustos; procura estar bé aquí a casa i el demés són trons. Treballar, treballar i res més.—De la boca de tota la família en surt aquesta frase: «A treballar». El marit quasi sembla convençut emperò no pot més d'exclamar:—fins a una altra.

Un silenci sepulcrat regna en l'estança.

La muller, la bona muller que participa de la pena del seu marit serveix el sopar. Ningú té gana; ningú diu res. Acabat el simulacre del sopar tothom es retira silenciosament a llurs habitacions respectives.

Verdaderament la casa del candidat derrotat deu tenir quelcom de misticisme i mereix respecte.

Es la creu de la medalla, un xic amarga pel desairat.

I el tot de la medalla—no és que hom pugui dir-ne cosa segura, sense temença d'equívoc, car per sor de tots hi ha honroses excepcions dignes de tot encomi, emperò l'experiència és una gran mestressa—s'han fet eleccions i el país té qui el representa: una sèrie d'homes elegits lliurement o imposats amb més o menys traça, qui ha sortit per demostració palesa dels mateixos ideals del poble, qui per simpatia, altre perquè ha donat proves manifestes de valor més que el seu contrincant, altre perquè ha donat... quelcom esperança. Sigui com vulgui el país tot té ço que n'hauríem de dir els seus representants i en els quals ha depositat sa confiança; té qui deu tenir obligació de conèixer ço que fa falta a la nació, a qui els electors poden dirigir llurs precs i exposar llurs necessitats i plantejar els assumptes d'interés que cal per ells; qui deu mirar per la prosperitat en les produccions i que rendixin bon profit, en el desenrotllament d'indústries benefactores: en una paraula, qui veilli per ells, que per això l'han elegit.

Emperò l'experiència hem dit que és una gran mestresa i allisonant-nos de geografia ens diu que Madrid és molt lluny i l'adagi ens diu una gran veritat quan canta: «El que els ulls no veu el cor no dol». Què es recorda de casa? En són tan lluny. La majoria fa el mateix i bo és estar d'acord amb la majoria. Esperem un altre canvi de govern i tornaran unes altres eleccions amb el mateix caire, amb idèntiques circumstàncies fins a que canviïn radicalment, fins a que els electors judiquin bé, i els candidats, menys que per son profit particular, procurin pel bé de llurs representats.

La cara: riallera pel que triomfa. La creu: amarga pel que no sura. El tot: irònic per tothom, emperò molt humà: per qualche cosa som falibles.

GLADYS

Visita a la Verge Bruna

Arribà, per fi, el dia 26 d'Abril; dia desitjat que assistim al Catecisme de Perseverància; assenyalat per visitar la Verge de nostres monyes catalanes. El dia 26 de bon matí ofrem missa en nostra Església parroquial, demanant al Déu el més bon camí felici; acabada la missa, acompanyats del Sr. Mestre, Rvnt. Joan B. Marí i Sr. carí ens dirigim a l'estació, on ens esperen moltes de les nostres famílies per despedir-nos l'arrencar el tren, tots alegrois ens despedim nostres llars amb el tradicional «amb Déu» i en mig de cantúries i alegries envejables arribem a Martorell, prenent l'auto que ens havia conduir a Montserrat; durant el trajecte moltes ren les cantades que deixarem sentir principalment al passar Abrera, Esparraguera i Bruc, desitjant l'atenció dels habitants de dites poblacions desitjosos de saber la procedència dels que alegrem i recreaven els carrers i places amb els seus juvenils cants.

Després de curta estada al bell i pintoresc Bruc, emprenent altra volta la marxa; passarem per històrica «Casa Massana» i per la romànica mita de Santa Cecília. Als pocs minuts, albirant els majestuosos xiprés de l'hort dels Monjos ens anunciaven la proximitat del Tron de la Reina de nostre Principat.

Al punt d'un quart d'onze, i amb una pluja suau arribarem feliçment a la plaça del Monestir, prop del monument a l'Immaculada. Després de prendre hostatge en les cel·les del Vble. Josep de Llànies, sortirem tots plegats per a postrar-nos als peus de Maria i adorar devotament la seva bruna i puríssima dextra.

A dos quarts de dotze, les campanes del veí campanar anunciaven l'arribada d'uns 300 romers de la ciutat comtal, que venien també a festejar Nostra Dona de la Muntanya—cor de nostra Catalunya. El Rdm. Pare Abat, revestit amb els ornaments pontificals, acompanyat dels monjos i de l'Escolania sortí a rebre la romeria barcelonina que, amb els cants del «Virolay» i la «Salve Regina», als quals també ens associàrem com un cor i una sola ànima, saludava a Aquella que és Mare de Misericòrdia.

Férem via després vers al Via-Crucis monesterial, quan de sobte la pluja ens obligà a posar en pràctica el ditxo dels castellans: «Escape que pueda», trobantnos deseguida reunits a la capella per dinar a la moderna.

Continuant el temps plujós, i essent impossible tota excursió, acoblats a l'entorn de la Verge faguem dels cants de les solemnes Vespres Pontificals. Tot d'una, un vent favorable fa que el firmament es revestí del seu color blau i que esclatés el sol enviant els seus raigs daurats vers aquelles gegantines roques, com si la Natura volgués tant bé retre homenatge a sa Regina i Senyora; amb el cor, doncs, ple d'alegria per disfrutar de les lleses montserratines, férem camí de la Cova, admirant els misteris del Rosari. Arribats per fi al lloc on per espai de dos segles romangué oculta la Verge Bruna, fins que s'aparegué als dits pastors de Monistrol, fou entonat, com amb una sola veu i amb els cors d'amor encesos, la salveció més agradable a Maria: la «Salve Regina». Satisfets d'aquesta primera excursió, pujant Coarumunt, arribàvem al Monestir a dos quarts de 7 de la tarda; hora en que les cèliques veus dels escolanets teixien la garlanda de flors espirituals de Sant Rosari a la Moreneta de la Serra. Cantada la Salve per la Clerecia monacal, el trillleig de les campanes ens anunciava la festa patronal de Catalunya i a l'ensem ens convidava al retir i descans.

L'endemà, a dos quarts de sis, assistírem a la Missa matinal dels escolans; celebrà després la missa un dels sacerdots acompanyants, en l'altra

de S. Climent, combregant tots i pujant al Tron de Glòria de la Regina de Catalunya per ofrenar-li els nostres cors, guardadors del seu Santíssim Fill Sagramentat. A les nou, congregats altre volta a l'esplaiosa Bassílica, de gom a gom plena, comença l'Ofici solemne, oficiant de Pontifical el Rdm. Pare Batet, cantant-se a tota orquestra i amb tota justesa els monjos i escolania una de les millors misses. La Verge catalana es passeja triomfant per la plaça del Monestir; rodejada de tots els seus fills que li cantaven ses tradicionals alabances. Trobant-nos en ple migdia reférem nostres forces i empresa a marxar uns acompanyats dels Srs. Mestre vers l'ermita de S. Miquel: altres amb Mn. Mari i el Sr. Ricard pujant el funicular visitaren la restaurada ermita de S. Joan, caminant fins en vistes de S. Jordi.

A les quatre de la tarde prenguérem comiat de la Verge amb les afectuosíssimes aclamacions de «Visca la Moreneta» «Visca Montserrat», essent l'admiraçió de tots els romeus que estaven a l'esplanada del Monestir; i així anà desapareixent tot aquell bonic i bell panorama que per espai de dos dies feu nostres delícies. Arribats a Esparraguera, forem invitats a visitar sa Església i el seu magnífic campanar, tornant a emprendre el viatge fins a Martorell.

Arribà el tren i què llarg el viatge fins a nostres arribar doncs desitjàvem anciosament veure nostres milles per contar-les-hi nostra visita a Montserrat. El tren, per fi, donà senyal d'entrada a Arbós, i llavors tots, respectuosament, saludàrem amb cants i rosos els que s'havien dignat venir-nos a rebre. A l'arribar a la miranda de Badalota, girant nostra mirada al Montserrat quiscun interiorment es deia:

Quan estant a «Badalota»
Qualitant en el seu balcó
Us veig del serrat a sota,
Vos reso bella oració.

Eren les vuit del vespre, quan formats i tot cantant, entràvem a nostra Vila, amb gran seguici del poble, qui admirava embadalit l'alegria de nostres semblants. Saludàrem a nostre benivolgut Sr. Regidor qui ens facilità per haver-nos sortint tot satisfacció; i ens exortà una vegada a que siguéssim constants a l'ensenyança de la doctrina. ¡Visca la Mare de Déu de Montserrat!

EL MÉS PETIT DE TOTS.

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió de 24 d'Abril.

Assisteixen els Consellers Srs. Mafé, Rovira, Batet i Albornà, presidint l'Alcalde senyor Cruafiges.

Es dona compte d'haver-se rebut aprovats per la Superioritat el Pressupost municipal ordinari i la Matricula industrial del corrent exercici.

S'aprova un expedient d'excepció legal a favor del mossos Pere Socias Mestres, n.º 5 de l'actualEMPLAÇ, comprés en el cas 2.º de l'article 89 de la Llei.

Als efectes de la renovació biennal de la Junta Municipal resten designats per part de l'Ajuntament els contribuents D. Carles Mas Tarafa i D. Josep Carbó Solé, en concepte de pèrits, veí i foraster respectivament, i D. Tranquilino Freixedas Pujol, en concepte de suplent, formant-se seguidament les propostes en terna per la designació que ha de fer l'Administració de Contribucions.

El Sr. Batlle dona compte de l'acte celebrat en aquest dia en commemoració del primer centenari de la mort del Rvmt. Dr. Josep Postius; féu constar

haver-hi assistit amb una comissió de l'Ajuntament, i s'aixeca la sessió.

Sessió de 1 de Maig.

Assisteixen els Regidors Srs. Mafé, Amiguel, Feliu, Roig, Batet i Albornà, presidint l'alcalde Sr. Cruafiges.

Es dona compte d'haver-se rebut, aprovat per la Superioritat, el Repartiment de la Contribució Rústica del corrent exercici i dels fallos dictats per la Comissió Mixta de Reclutament declarant exceptuats del servei en files a Joan Jordi Rosell i Pere Socias Mestres.

El Secretari dona lectura a les operacions de Caixa corresponent al 4º trimestre de 1922-23, que ofereixen el següent resultat:

Ingressos per tots conceptes 6.281'07 ptes.

Pagaments per tots conceptes 5.570'07 ptes.

S'acordà: Que s'esposi al públic per 30 dies i passi a informe de la Comissió una instància presentada per D. Isidre Marques Solé interessant el canvi de traçat del camí que des de la carretera de Tarragona a Barcelona dirigeix a Can Casafias en la part que afecta a una finca de la seva propietat, oferint parlicar la reforma a ses costes.

Examinat el repartiment especial per gastos de guarderia i camins s'acorda aprovar-lo i exposar-lo al públic per terme de 8 dies.

I s'aixeca la sessió.

ANUNCI.—Havent-se presentat per D. Isidre Marques Solé instància interessant el canvi de traçat del camí que des de la carretera de Tarragona a Barcelona dirigeix a Can Casafias, en la part que afecta a la seva propietat, per acort de l'Ajuntament, de data d'avui, resta dita instància i croquis acompanyant, pel terme de 30 dies a disposició del públic en la Secretaria Municipal als efectes de coneixement i reclamació.—Arbós 1 de Maig de 1923.—L'Alcalde.—Esteve Cruafiges.

RELIGIOSA

Diumenge V després de Pasqua.—Avui a dos quarts de dotze Catecisme de Perseverància; a dos quarts de quatre doctrina i a les cinc Rosari, continuació del Mes de Maria i Plàtica dominical. Abans del rosari es beneiran rosaris, medalles etc.

Les Ameriques

Novetats per istiu

Setmanalment es reben nous assortits en sedes llanes i variats gèneres de cotó.

Tenim tot el més exigent que la moda imposa.

Gustos arribats de Paris

Articles baratíssims.—Comprareu els gèneres i els trobareu sota preu d'altres viles.

Camises i demés articles per home.

Lo mes elegant i escollit

Vestireu amb gust i economitzareu comprant a
LES AMERIQUES

Platería 11

Telefon 679

ARBÓS

Dilluns, dimarts i dimecres a tres quarts de sis del matí lletanies de l'Assenció.

Dimecres festivitat de Sant Gregori, després de la missa de dos quarts de vuit es beneirà l'aigua.

Dijous, Ascensió del Senyor, misses i funció com els diumenges.

Misses: Demà a les sis per Dolors Mari i a dos quarts de vuit per Emilia Vidal de Font; dimarts a les sis per Agna Lidia Sommer; dijous a les vuit per Carme Bonsons (a. c. s.).

ESPORTIVA

En el partit de Futbol celebrat diumenge passat en aquesta vila entre «Internacionals» de Vilafranca i l'«Arbós F. C.», van guanyar els forasters per 6 goals a 1.

Avui es traslladarà el primer equip d'aquesta vila a San Pere de Ribes per contendir amb el seu primer en partit amistós de Futbol.

VARIA

La jornada electoral passà animadíssima. La lluita fou empenyada. Ha estat de les vegades en que ha voltat major nombre d'electors. El resultat fou Lluís Figuerou, 211 vots; Lluís Plandiura, 181.

Dissabte passat contragué matrimoni, en nostre temple parroquial, en Josep Pros Pros amb Bonaventura Tuset Batet. Els desitgem llarga i venturosa lluna de mel.

Avui a un quart de set de la tarda, i dijous festa de l'Ascensió, a la mateixa hora, en el Centre de Sant Lluís es donarà un programa de pel·lícules bellugadisses.

El Sindicat d'Exportadors de vi de Vilafranca ha gestionat amb èxit de la Companyia de Ferrocarrils de M. S. A. un nou horari que començarà a regir el dia 1 de Juliol. No sabem encara les modificacions i millores introduïdes, però quasi pot donar-se per segur que les tres poblacions que queden entre Vilafranca i Sant Vicenç, gràcies a l'apàtia en mirar pels llurs propis interessos, hauran restat, com sempre al marge dels milloraments.

El dimarts passat es parà tot treball celebrant el primer de Maig. Aprofitant la festa i l'excel·lència del temps fou nombrosíssima la concurrència que féu cap a la propera capella de Lourdes, passant una pacífica i divertida diada en aquell pintorec lloc.

Oh! i quina quizenà més excitada ha tingut. Estava intranquil com si n'hi passés alguna. Riallades de sol estroncades per plors de pluja, nerviositats desfont-se en trontoll de trons i patecs de calamarsa; ganes de joguinejar esbravant-se posant caputxetes de neu als cims més alterosos del Montserrat i estenent veis degotaires damunt del pla: veu's aquí tots els capricis de que féu mostralla els vuit primers dies.

Son tarannà de boig féu creure que ens portaria un Maig plorat miques. Però l'espectacle de les eleccions li fou la millor medicina: esclafí amb tal riallada de cel blau i sol a dojo, que ara encara es mora de riure. I de debò que n'hi ha per riure... de goig o de fàstic. Aixó el lector ho dirà.

Dijous, la festa Major de Salamó féu traslladar a aquella vila bon nombre d'arbovens desitjosos d'assistir a la festa en honor del célebre Sant Crist. El viatge uns el feren en autòmibus i altres en ferrocarril. Retornaren molt satisfets de les hores allí passades, recontant belles coses de la devoció i animació que allí regnà aquell dia.

Ha produït molta satisfacció entre nosaltres l'alta prova d'estima que el Sr. Martinez Domingo—a la família del qual tan reconeguda ha d'estar nostra vila—ha rebut de la ciutat Comtal, sobrepujant a tots els demés candidats en el nombre de vots que li donen l'investidura a de Diputat a Corts. Sa bonesa, alt esperit de justícia i catalanitat que li guanyaren el títol d'Alcalde de Catalunya, fan preveure en ell un enèrgic defensor de tot ço que pugl esdeuenir profit per nostra pàtria.

Anuncis Oficials

BANCA JANÉ I CRUXENT

A partir del dia primer de Juliol vinent, la Banca Jané Cruixent abonarà als compte-correntistes, el 2 i mitg per 100 d'interés anual a la vista, augmentant el mitg per 100 a l'igual que les importants entitats bancàries que representen, per ésser el tipus d'interés aprovot pel Consell Superior Bancari.—Arbós, Maig de 1923,

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 43

Francesc Ribas

PINTOR DECORADOR EMPAPERADOR

Major, 54 - ARBOS

Especialitat en els treballs d'empaperació. Podem oferir en aquest ram nous mostruaris, recentment rebuts, tant del país com del estranger.

DECORACIÓ D' HABITACIONS

Pintures de mobles i portes, a l'oli i a l'esmail. Demanís pressupost avants de començar cap obra amb la seguretat de que us serà aventajós.

Preparació de tota classe de pintures per als aficionats

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.
calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y de Orihuela.

Depositorio General

Juan Mas Vidal Arbós del Panad

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fábrica de Mosáic Hidráulic Casa JULIVER

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica, : Escalles aiguers, lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS

No compreu se'ns visitar avants aquesta acreditada casa. Vegi's catàlec i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5

:-:

TELÉFON 81

VENDRELL

Representant a Arbós: Maria Galvez. Carrer Major

Sofres i Sulfats

Josep Guasch

TELEFON 685  ARBOS

DISPONIBLE